

Sygn. akt *XVC 544/14*

G., dnia 26 stycznia 2015 r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Weronika Klawonn

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Seredzińska

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.

o uchylenie uchwały

1. oddala powództwo,
2. odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

I. *Żądania i stanowiska stron*

1.1. Żądanie powoda

Powód A. G. wniósł pozew przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G., w którym domagał się uchylenia uchwały nr 11/14 Walnego Zgromadzenia Członków pozwanej z dnia 12 czerwca 2014 roku jako mającej na celu pokrzywdzenie powoda (członka pozwanej), podjętej z naruszeniem zasad współżycia społecznego. Ponadto powód wniósł o obciążenie pozwanej kosztami postępowania sądowego.

1.2. Stanowisko powoda

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że jest inwalidą pierwszej grupy, bardzo schorowaną. W dniu 26 maja 2014 roku uwzględniając trudną sytuację życiową powoda szesnastu członków pozwanej złożyło projekt trzech uchwał w sprawach dotyczących: (1) nie wszczynania wobec powoda postępowania egzekucyjnego o wydanie gruntu pod pawilonem, (2) zawarcia umowy o dzierżawę gruntu w obrysie pawilonu, (3) zbycia gruntu na rzecz powoda jako właściciela pawilonu, który nie budzi żadnych wątpliwości co do faktu, że jest własnością powoda (został wybudowany ze środków powoda i wsparcia jego rodziców na gruncie pozwanej za jej zgodą).

Zarząd pozwanej stosownie do §83 pkt 7 statutu odpowiedzialny był za przygotowanie projektów uchwał na Walne Zgromadzenie. Niezgodnie z wymogami statutu Zarząd przedstawił Walnemu Zgromadzeniu tylko jeden – trzeci punkt projektu zmieniając w sposób istotny jego treść. Punkty 1 i 2 całkowicie pominął, przez co uniemożliwił ich omówienie na Walnym Zgromadzeniu. Ponadto Zarząd pozwanej, z pominięciem Walnego Zgromadzenia wszczął czynności egzekucyjne. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku prowadzi pod sygn. akt KM 228/14 sprawę o wydanie gruntu pod pawilonem.

Zarząd pozwanej jako wierzyciel w sprawie o wydanie gruntu błędnie opiera je na wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku o wydanie działki gruntu o pow. 0.0182 ha, której jako użytkownik pawilonu powód nie zajmuje,

gdyż grunt użytkowany łącznie z siedliskiem pawilonu wynosi 74 m². Wyrok uprawomocnił się z uwagi na nieobecność pełnomocnika powoda na rozprawie. Zarząd odmawiając zawarcia umowy dzierżawy gruntu wymusza sytuację bezpodstawnego korzystania z gruntu, co stanowi naruszenie §42 punkt 3 statutu o obowiązku pokrywania przez właścicieli lokali kosztów związanych z ich utrzymaniem i eksploatacją.

1.3. Żądanie i stanowisko pozwanej

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana uznała żądanie pozwu za nieuzasadnione w całości. Przedmiotową uchwałą nr 11/14 z dnia 12 czerwca 2014 roku Walne Zgromadzenie Członków pozwanej postanowiło nie udzielić upoważnienia Zarządowi pozwanej do sprzedaży gruntu o powierzchni 0,0182 ha pod pawilonem handlowym (...) przy ul. (...) za 5% wartości rynkowej. Rak jest jakichkolwiek podstaw do uchylenia przedmiotowej uchwały. Jest ona zgodna z prawem, postanowieniami Statutu oraz dobrymi obyczajami, uchwała nie godzi w interesy pozwanej i nie ma na celu pokrzywdzenia któregokolwiek z jej członków. Przedmiotowa uchwała nie spełnia żadnej z przesłanek pozwalających na jej uchylenie, tudzież stwierdzenie nieważności.

Zarząd powiadomił członków o czasie, miejscu i porządku obrad Walnego Zgromadzenia, a także miejscu wyłożenia stosownej dokumentacji. Ponadto poinformowano członków pozwanej o tym, że w dniu 27 maja 2014 roku wpłynęło pismo podpisane przez 16 członków o umieszczenie w porządku dziennym obrad Walnego Zgromadzenia trzech uchwał. Poinformowano jednocześnie, że powód chce nabyć grunt o powierzchni 0,0182 ha pod pawilonem handlowym za 5% wartości rynkowej. Przedmiotową uchwałą Walne Zgromadzenie pozwanej postanowiło nie udzielić upoważnienia Zarządowi do sprzedaży gruntu. Walne Zgromadzenie członków nie miało obowiązku udzielenia zgody na zbycie nieruchomości, zależy od swobodnego uznania członków.

Powód bezzasadnie zarzuca, jakoby Zarząd zmienił w sposób istotny treść spornej uchwały. Powód nie wskazał na czym taka zmiana miałaby polegać. Z dołączonej do akt dokumentacji wyraźnie wynika, że treść uchwały odpowiada wnioskowi. Aby zapewnić możliwość podjęcia odpowiedzialnej i świadomej decyzji zasadne było wskazanie w uchwale potencjalnej kwoty, za zapłatą której miałyby nastąpić przeniesienie prawa do nieruchomości. W przeciwnym razie członkowie pozwanej de facto nie mieliby podstawowej wiedzy odnośnie warunków zbycia nieruchomości. Cena jest co do zasady najważniejszą zmienną decydującą o tym czy transakcja sprzedaży nieruchomości ostatecznie dochodzi do skutku. Ponadto do przedmiotowej uchwały – pomimo takiego uprawnienia – nie wpłynęły żadne projekty poprawek.

Dalej pozwana wskazała, że powodowi nie przysługuje żadne prawo do spornej nieruchomości albowiem pawilon jest częścią składową nieruchomości należącej do pozwanej. W wyroku z dnia 29 maja 2013 roku wydanym w sprawie I C 1559/12 Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku nakazał powodowi, aby opuścił i wydał pozwanej nieruchomość gruntową wraz ze znajdującym się na niej pawilonem handlowym. Wyrok jest prawomocny i został opatrzony klauzulą wykonalności. Orzeczenie dotyczy m.in. gruntu znajdującego się bezpośrednio pod spornym pawilonem. W oparciu o powyższe zarząd pozwanej był uprawniony do wszczęcia postępowania likwidacyjnego albowiem nie ma podstaw dla tolerowania bezumownego korzystania przez powoda z nieruchomości, zawierania z nim umowy dzierżawy tejże nieruchomości.

Zaskarżona uchwała w żaden sposób nie godzi w interes powoda. Wskutek jej podjęcia sytuacja prawna i faktyczna powoda nie uległa zmianie. Uchylenie uchwały nie spowoduje wszakże, że zbycie nieruchomości na rzecz powoda stanie się automatycznie możliwe. Przed podjęciem spornej uchwały pozwana wielokrotnie przedstawiała powodowi swoje stanowisko odnośnie przedmiotowej nieruchomości.

II. Podstawa faktyczna wyroku

2.1. Powód jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.. W 2009 roku wraz z kilkudziesięcioma członkami pozwanej zwrócił się z prośbą o wyrażenie zgody na sprzedaż ziemi pod pawilonem. Podpisani członkowie wyrazili zgodę na dokonanie sprzedaży z zachowaniem 95% bonifikaty udzielonej przez Miasto G.. Sygnatariusze wskazywali

na to, że zgodnie z pismem Wydziału Skarbu Urzędu Miasta G. pozwana nie utraci uzyskanej bonifikaty jeśli odsprzeda działkę powodowi.

Dowód: pismo z dnia 30 maja 2009 roku k. 41-42;

2.2. Aktualnie w pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. obowiązuje statut z września 2012 roku. Stosownie do §42 ust. 3 właściciele lokali będący członkami pozwanej są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie pozwanej przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami Statutu.

Kompetencje Walnego Zgromadzenia pozwanej unormowano w części VII dziale I Statutu. Do wyłącznej właściwości tego organu należy w szczególności podejmowanie uchwał w sprawie zbycia nieruchomości i zbycia zakładu. (§81 punkt 5). Zarząd z kolei kieruje działalnością pozwanej oraz reprezentuje ją na zewnątrz. Do jego kompetencji należy zarządzanie majątkiem pozwanej, w tym podejmowanie wszelkich decyzji nie zastrzeżonych w ustawie lub statucie innym organom pozwanej. (§96 punkt 1,2).

Zadaniem zarządu pozwanej jest w szczególności przygotowanie pod względem formalnym i przedłożenia pod głosowanie na Walnym Zgromadzeniu projektów uchwał i poprawek zgłaszanych przez członków pozwanej. (§83 punkt 7). Jeśli zaś podjęta przez Walne Zgromadzenie uchwała jest sprzeczna z postanowieniami Statutu bądź dobrymi obyczajami lub godzi w interesy pozwanej albo ma na celu pokrzywdzenie jej członków, to może być zaskarżona do Sądu (§85 punkt 3).

Dowód: statut pozwanej k. 57-93;

2.3. W dniu 29 maja 2013 roku Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w wyroku wydanym w sprawie I C 1559/12 nakazał A. G. aby opuścił i wydał Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. nieruchomość – działkę gruntu położoną w G. przy ul. (...) o powierzchni 0,0182 ha objętą księgą wieczystą o numerze KW (...) wraz ze znajdującym się na niej pawilonem handlowym. Orzeczenie zaopatrzone w dniu 23 kwietnia 2014 roku w klauzulę wykonalności.

Dowód: wyrok wraz z klauzulą wykonalności k. 94-95;

2.4. W piśmie z dnia 24 kwietnia 2014 roku zarząd pozwanej poinformował, że nie jest zainteresowany podpisaniem umowy dzierżawy gruntu z powodem albowiem ten przez wiele lat uporczywie nie wywiązywał się z obowiązku płacenia czynszu, czym naraził pozwaną i jej członków na straty finansowe. Pozwana wniosła pozew o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie w okresie od lipca 2010 roku do stycznia 2014 roku. Ponadto informowano, że pozwana dysponuje już wyrokiem zasądającym świadczenia za inny okres.

W kolejnym piśmie datowanym na 8 maja 2014 roku pozwana oświadczyła, że nie jest zainteresowana zbyciem nieruchomości na rzecz powoda – na żadnych zasadach, a w szczególności na warunkach przez powoda zaoferowanych. Zarząd na tym etapie odmówił wpisania do projektu porządku obrad Walnego Zgromadzenia punktu dotyczącego zbycia nieruchomości przy ul. (...).

W dalszej korespondencji strony pozostały na swoich stanowiskach. Pełnomocnik powoda wskazywał na zapisy statutu, które to w odczuciu powoda zostały naruszone poprzez odmowę podjęcia działań przez pozwaną.

Dowód: pismo z dnia 24 kwietnia 2014 roku k. 7, pismo z dnia 8 maja 2014 roku z dowodem nadania i zwrotnym poświadczeniem odbioru k. 96-97, dalsza korespondencja k. 98-99;

W dniu 16 maja 2014 roku do członków pozwanej skierowane zostało zawiadomienie o porządku obrad Walnego Zgromadzenia wyznaczonego na dzień 12 czerwca 2014 roku.

W piśmie z dnia 26 maja 2014 roku podpisanym przez szesnastu członków pozwanej, w tym powoda, wniesiono o umieszczenie w porządku dziennym Walnego Zgromadzenia pozwanej wyznaczonego na dzień 12 czerwca 2014 roku treści uchwał:

- 1) zawieszenia na czas nieokreślony wszczynania przez zarząd pozwanej postępowania egzekucyjnego wobec powoda o wydanie gruntu pod pawilonem;
- 2) zobowiązania przez Walne Zgromadzenie pozwanej do zawarcia umowy o dzierżawę gruntu w obrysie pawilonu;
- 3) podjęcia uchwały o zbyciu gruntu na rzecz powoda określonego umową w terminie do 31 grudnia 2014 roku;

Projektodawcy powołali się na to, że już w 2009 roku pięćdziesięciu członków pozwanej złożyło wnioski o sprzedaż gruntu pod pawilonem. Pomimo upływu pięciu lat propozycja uchwały nie została przedstawiona w porządku dziennym Walnych Zgromadzeń pozwanej.

Pozwana poinformowała swoich członków o przedłożonych projektach w ogłoszeniu datowanym na 28 maja 2014 roku.

Dowód: porządek obrad k. 38-39, pismo z dnia 26 maja 2014 roku k. 6, ogłoszenie k. 40;

2.5. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku M. J. wszczął egzekucję z wniosku pozwanej przeciwko powodowi w oparciu o wysoki Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku, Sądu Okręgowego w Gdańsku Postępowanie egzekucyjne dotyczyło opuszczenia i wydania nieruchomości – działki gruntowej położonej w G. przy ul. (...) o powierzchni 0,0182 ha objętej KW nr (...).

Dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 9;

2.6. Podczas Walnego Zgromadzenia pozwanej poddano pod głosowanie uchwałę nr 11/14 w sprawie sprzedaży gruntu o powierzchni 0,0182 ha objętego KW nr (...), działki (...) pod pawilonem handlowym powoda przy ul. (...) za 5% wartości rynkowej a ściślej upoważnienia Zarządu pozwanej do zawarcia umowy. W wyniku przeprowadzonego głosowania oddano cztery głosy „za” oraz 42 głosy „przeciw”. Głosowanie zostało zaprotokołowane w punkcie 11 porządku obrad. Przedmiotowa uchwała została odrzucona, stanowiła załącznik nr 23 do protokołu Walnego Zgromadzenia członków pozwanej.

Dowód: projekt uchwały wraz z wynikiem głosowania k. 5; protokół k. 43-56;

III. Ocena dowodów

3.1. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zaofiarowanego przez strony niniejszego postępowania. Sąd ocenił wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.). Generalnie dokumenty urzędowe (wyrok, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji) oraz prywatne nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane pod względem autentyczności ani prawdziwości. W oparciu o te dokumenty – zgodnie z domniemaniami obowiązującymi stosownie do art. 244 i 245 § 1 k.p.c. Sąd mógł ustalić relacje stron związane z użytkowaniem przedmiotowej nieruchomości przez powoda, zaległościami z tytułu czynszu, przebiegiem Walnego Zgromadzenia Członków pozwanej.

3.2. Z uwagi na nieobecność stron podczas rozprawy Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda i przedstawicieli pozwanej. Należy w tym miejscu podkreślić, że powód – poza twierdzeniami – nie zaofiarował żadnego dowodu, z którego wynikałoby to, że nie może stawić się w Sądzie. Nie można więc było zweryfikować czy niepełnosprawność, na którą się powoływał m.in. we wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu jest tego rodzaju, że tamuje jego udział w czynnościach sądowych.

3.3. Zasadniczo jednak stan faktyczny w sprawie nie był kwestionowany. Spór ma charakter ściśle jurydyczny.

IV. Ocena prawna

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

4.1. Podstawą materialno-prawną powództwa stanowiły przepisy art. 42 § 3,4 i 6 ustawy z dnia 16 września 1982 roku Prawo Spółdzielcze (t.j. Dz. U. z 2013 roku poz. 1443 ze zm.). Uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu. (§3) Każdy członek spółdzielni lub zarząd może wytoczyć powództwo o uchylenie uchwały. (§4) Powództwo o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia powinno być wniesione w ciągu sześciu tygodni od dnia odbycia walnego zgromadzenia, jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego zwołania - w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia walnego zgromadzenia. (§6)

4.2. Legitymacja czynna powoda ani dochowanie sześciotygodniowego terminu zaskarżenia uchwały nie budziły wątpliwości, nie były też kwestionowane przez stronę pozwaną. Kwestią kluczową była natomiast zgodność podjętych przez Walne Zgromadzenie uchwał z przepisami prawa powszechnie obowiązującego, statutem jak również przestrzeganie uzasadnionych interesów członków pozwanej spółdzielni.

4.3. Poważne wątpliwości Sądu wzbudziła sama dopuszczalność zaskarżenia uchwał negatywnych. Skoro bowiem uchwała – z niewielkimi modyfikacjami wymuszonymi względami praktycznymi – nie została przyjęta przez większość członków pozwanej w trakcie Walnego Zgromadzenia, to nie powinna ona również podlegać zaskarżeniu. Trzeba bowiem wskazać, że uchwała tego rodzaju w ogóle nie weszła do obrotu prawnego. Co równie istotne Sąd nie jest władny ingerować w sferę prawa rzeczowego – prawa własności chronionego za pomocą norm Konstytucji RP, kodeksu cywilnego i szeregu innych ustaw. Nie można bowiem wyobrazić sobie sytuacji, w której Sąd albo jakikolwiek inny organ państwa wchodziłby w relacje równych – z punktu widzenia praw i obowiązków stron obrotu cywilno-prawnego, tj. pozwanej i powoda. Intencją powoda byłoby bowiem to, aby spółdzielnia z uwagi na zasady współżycia społecznego, w obliczu problemów życiowych, w subiektywnie rozumianym interesie, przeniosła na niego własność nieruchomości za 5% wartości. Tymczasem pozwana jest uczestnikiem życia gospodarczego, nabyła własność przedmiotowej nieruchomości w sposób legalny i co za tym idzie może w sposób dowolny decydować czy, komu i za jaką cenę zechce sprzedać bądź wydzierżawić nieruchomość. Nie jest żadnym argumentem przemawiającym za „nakazaniem” pozwanej zbycia prawa własności nieruchomości to, że (jak sugeruje powód) pozwana nabyła nieruchomość od gminy z wysoką bonifikatą. Stanowisko pozwanej jest tym bardziej zrozumiałe, że wcześniej powód zalegał w płatności czynszu, został obciążony wynagrodzeniem za bezumowne korzystanie z nieruchomości, pozwana musiała dochodzić swoich roszczeń o wydanie nieruchomości na drodze sądowej oraz egzekucyjnej. Przeciwnie działanie organów statutowych pozwanej mogłoby spotkać się z zarzutem niegospodarności.

4.4. W analogicznych sprawach dotyczących uchwał podejmowanych przez członków wspólnot mieszkaniowych czy organów spółek handlowych toczy się spór co do dopuszczalności zaskarżenia uchwał „negatywnych”. Negatywnie co do takiej konstrukcji wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 lutego 2002 roku, sygn. akt I CKN 489/00, podobnie D. K., Zagadnienie uchwały negatywnej, s. 210, (...) – Biblioteka cyfrowa). Odmienne stanowisko zajął z kolei Sąd Apelacyjny w Gdańsku. Założono, że ustawa nie ogranicza prawa zaskarżania uchwał jedynie do tych, które pozytywnie rozstrzygają dany problem. (wyrok SA w Gdańsku z 23 stycznia 2014 roku, sygn. akt I ACa 679/13).

4.5. Gdyby więc hipotetycznie przyjąć możliwość zaskarżenia uchwały negatywnej należy poddać analizie uchwałę nr 11/2014 z punktu widzenia przesłanek, o których mowa w cytowanym powyżej art. 42 Prawa spółdzielczego. Sąd uznał, że uchwała nie jest sprzeczna z ustawą, statutem ani nie jest krzywdząca dla powoda.

4.5.1. W myśl art. 38 § 1 punkt 5 Prawa spółdzielczego Walne Zgromadzenie ma wyłączną kompetencję w zakresie podejmowania uchwał w sprawie zbycia nieruchomości, zbycia zakładu lub innej wyodrębnionej jednostki organizacyjnej. Powyższy przepis został transponowany do Statutu pozwanej (vide §81 punkt 5 Statutu). Nie można więc czynić zarzutu członkom Walnego Zgromadzenia, że głosując nad przedmiotową uchwałą czynili zadość swoim

obowiązkom. W sposób zbiorowy wyrazili wolę zachowania prawa własności w gestii pozwanej, nie zbywać go za zbyt niską cenę.

4.5.2. Powód nie przedstawił Sądowi jakiegokolwiek podstawy, w oparciu o którą mógłby wywodzić roszczenie (tzn. prawo podmiotowe do żądania określonego zachowania się przez inną osobę w określony sposób) o przeniesienie prawa własności spornej nieruchomości. W szczególności nie było zaś podstawy do roszczenia o sprzedaż nieruchomości za cenę wynoszącą 5% jej wartości. Przeciwnie – taka transakcja mogłaby stanowić nieuzasadnione wyzbycie się majątku. Takie działanie byłoby sprzeczne ze Statutem, interesem ekonomicznym spółdzielni mieszkaniowej.

Z pewnością źródłem powyższego roszczenia nie mogły być zaległości w spłacie czynszu czy sama dzierżawa nieruchomości. W konsekwencji nie można wywodzić stąd jakiegokolwiek pokrzywdzenia powoda poprzez działanie/zaniechanie pozwanej. Jeszcze raz należy podkreślić, że zaistniały w niniejszej sprawie konflikt wartości – zasady współżycia społecznego, wsparcie powoda w jego trudnościach finansowych nie może przeważać nad prawem własności.

Wobec powyższego, na podstawie art. 42 Prawa spółdzielczego w zw. z art. 6 k.c. stosowanym a contrario Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

V. Koszty postępowania

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku biorąc pod uwagę art. 102 k.p.c. Powód przegrał sprawę, zatem co do zasady powinien ponieść koszty postępowania w sprawie poniesione przez pozwanego. Niemniej jednak w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W niniejszej sprawie zdaniem Sądu doszło do zaistnienia szczególnych okoliczności, które uzasadniają odstępianie od obciążania powoda kosztami postępowania. Jak wynika z jego wyjaśnień powód pozostaje osobą niepełnosprawną, jego dochody są na relatywnie niskim poziomie. Mógł mieć subiektywne przekonanie o swoich racjach w obliczu trudnej sytuacji życiowej, w której się znalazł. Tymczasem pozwana jest osobą prawną o ugruntowanej pozycji rynkowej, posiadającą wyspecjalizowane jednostki obsługi prawnej, względnie korzysta z takiej pomocy świadczonej przez profesjonalną kancelarię. Z tego punktu widzenia niesprawiedliwym byłoby w ocenie Sądu zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej choćby części kosztów zastępstwa procesowego.